

Colegiul Disciplinar de pe lângă Consiliul
Superior al Magistraturii

HOTĂRÎRE

25 februarie 2022

mun. Chișinău

nr. 14/3

Completul de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte

Igor Mînăscurtă

Membrii

Angela Otean și Iurie Cotruță

examinând contestația depusă de Chirica Vasile, împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 23 decembrie 2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de dânsul cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorul Curții de Apel Chișinău, Panova Ana, a

CONSTATAT:

1. Argumentele sesizării:

La 01 decembrie 2021, Chirica Vasile, a înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii sesizare, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzute de pe art.4 alin.(1) lit. b), c), i) din Legea cu privire la răspundere disciplinară a judecătorilor.

Autorul sesizării indică că, la 05 august 2019, ÎCS" Aleinad" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Chirica Vasile privind încasarea sumei de 30000 Euro în baza contractului de fidejusiune și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-14707/2019 din 07.09.2021, instanța a dispus încetarea procesului la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „Aleinad” SRL împotriva lui Chirica Vasile privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, și s-a menționat, că o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri nu se admite.

Nefiind de-acord cu încheierea instanței de fond la 20.09.2021, ÎCS" Aleinad" SRL a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2-14707/2019 din 07.09.2021 cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2639/21 (2-19130126-02-2r-30092021) din 28.10.2021 instanța a dispus admiterea recursului declarat de avocatul Adrian Crețu, în interesele recurentei ÎCS "ALEINAD" SRL, cu restituirea dosarului spre examinarea în fond, în aceeași instanță.

Invocă autorul sesizării că, judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, a încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei fizice, acțiunile acesteia au făcut dovada incompetenței profesionale grave și evidente; a încălcat normele imperative ale legislației.

Mai mult, din toate circumstanțele de fapt, reiese că abaterile disciplinare menționate au fost săvârșite cu intenție, încălcându-se în mod conștient normele de drept material, dar mai ales cele de drept procedural.

Reieșind din prevederile art.265 lit.b) CPC instanța dispune încetarea procesului în cazul în care acțiunea dedusă judecății este una identică cu cea soluționată anterior și dacă există o coincidență între cele trei elemente de structură: părți, obiect și teme.

Ținând cont de dispoziția acestor norme juridice, Judecătorul Ana Panov la examinarea cererii de recurs a ignorat argumentele prezentate de Chirica Vasile, or, în mod cert se constată că cauza nr.2-14707/2019 care s-a examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Centru este în esență identică cu cauza nr.2c-697/2017(41 -2c-14922-15112016) care a fost examinată anterior la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Astfel, contrar celor constatate de judecătorul Ana Panov, instanța de fond corect a dispus încetarea procesului nr.2-14707/2019 în cazul în care acțiunea dedusă judecății este una identică cu cea soluționată anterior și dacă există o coincidență între cele trei elemente de structură: părți, obiect și teme.

Consideră că, că în cazul dat a fost demonstrată coincidența celor trei elemente, or, în ambele cauze civile părțile aveau aceeași calitate procesuală, și anume SRL "Aleinad" avînd calitate de reclamant și Chirica Vasile în calitate de pîrît.

De altfel, judecătorul Ana Panov incorect a constatat că "Deci este indubitabil faptul că prin dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani nr.2c-697/2017 din 04.08.2017, Chirica Vasile nu a fost parte în proces și obiectul litigiului de la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani nr.2c697/2017 a fost dezbătut între poziția părții reclamante ICS "ALEINAD" SRL drept arvună și poziția părții pârâte SRL "Siluma" drept avans, în rest toate alegațiile tangențiale cu numele Chirica Vasile din acel proces nu pot fi puse la baza încetării procesului dat și nu pot fi calificate drept o ingerință în securitatea raportului juridic s-au că dreptul la justiție nu este unul absolut."

Or, petiționarul în mod cert a prezentat instanței probele ce atestă participarea petiționarului în calitate de pîrît în cauza nr.2c-697/2017, fiind anexată la materialele cauzei cererea de concretizare prin care SRL "Aleinad" a solicitat încasarea sumei de 60000 Euro cu titlu de datorie rezultată din Contractul de avans și a cheltuielilor de judecată în mod solidar din contul "SILUMA" SRL și Chirică Vasile.

Mai mult ca atît, calitatea petiționarului de pîrît în cadrul cauzei examinate anterior, rezultă inclusiv din procesele-verbale a ședințelor de judecată din

07.03.2017, 07.06.2017, 17.07.2017, 25.07.2017, 02.08.2017. Respectiv, din procesele-verbale menționate reiese că Chirica Vasile a fost participant al procesului nr.2c-697/17 și acesta avea calitate de pîrît aparte de SRL"Siluma". De altfel, în procesul-verbal al ședinței de judecată din 25.07.2017 fila 3 din proces la capitolul "La întrebările reprezentantului reclamantului", reprezentantul pîrîtului a declarat "Nu sunt reprezentantul lui Chirica Vasile.", fapt ce denotă încă odată că Chirica Vasile era parte la proces și participa nu din numele SRL"Siluma", ci din nume propriu.

Mai mult ca atât, participarea petiționarului Chirica Vasile în procesul menționat reiese și din faptul că în procesul-verbal al ședinței de judecată din 25.07.2017 se indică expres, "Conform art.206 CPC se soluționează întrebarea privind posibilitatea examinării pricinii în absența lui Chirică Vasile."

La fel, la fila 3 a procesului-verbal al ședinței de judecată din 25.07.2017, la capitolul audierea explicațiilor participanților la proces, în depozițiile reprezentantului reclamantului sunt indicate următoarele declarații: "Onorată Instanță susținem integral atât cererea de bază cât și cererea de concretizare privind încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată în mod solidar de la pârâții Siluma SRL și Chirica Vasile". Tot aici s-a indicat că "(...) doresc să atrag atenția că garantarea executării obligației de restituire a sumei a fost efectuată de către Chirica Vasile fapt ce se dovedește prin recipisa anexată la materialele cauzei, fapt ce este o dovadă de ce contravine cu prevederile răspunderii solidare (...) ""Prin urmare solicit să fie admisă cererea de chemare în judecată și să fie încasată solidar de la pârâți sume de 60.000 euro, taxa de stat și prețul serviciilor juridice în sumă de 7000 lei."

Totodată, faptul atragerii în procesul anterior nr.2c-697/2017 în calitate de copîrît a petiționarului reiese inclusiv din Hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 04.08.2017 unde la pct.4 instanța indică "La fel, a indicat reclamantul că prestația este datorată de către doi debitori, SRL"Siluma" și Chirica Vasile care a semnat recipisa, motiv din care, prin prisma art.530, 531 Cod civil, solicită încasarea în mod solidar de la SRL"Siluma" și Chirica Vasile în contul ICS"Alienad"SRL suma de 60 000 Euro cu titlu de încasarea sumei de 39 431 lei cu titlu de taxă de stat și 6000 lei cheltuielile de asistență juridică."

Iar la pct.7 din hotărârea menționată instanța indică, "Chirica Vasile, în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, însă în prezența datelor privind citarea legală, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia."

Totodată, în dispozitivul hotărîrii instanța a dispus "Se încasează de la "Siluma"SRL în contul ÎCS"Alienad"SRL suma de 30 000 (tezeci mii) Euro, 19715,50 lei (cu titlu de taxă de stat) și 5000 (cinci mii) lei cheltuieli de asistență juridică."

La fel, calitatea procesuală a lui Chirica Vasile de copîrît în procesul anterior reiese din pct.8 din Decizia Curții de Apel Chișinău nr.2ac-897/17 din 27 iunie 2018 unde se menționează prin cererea suplimentară din 06 martie 2017 ÎCS"Alienad"SRL a concretizat pretențiile înaintate și a menționat că prin neonorarea de către pîrît a termenului stabilit în contract a obligațiilor asumate se aduce atingere intereselor economice ale reclamantului. Prestația este datorată de către doi debitori,

SRL "Siluma" și Chirica Vasile care a semnat recipisă, motiv din care, prin prisma art.530, 531 Cod civil, solicită încasarea în mod solidar de la SRL "Siluma" și Chirica Vasile în contul ÎCS "Alienad" SRL suma de 60 000 Euro cu titlu de datoriei, încasarea sumei de 39 431 lei cu titlu de taxă de stat și 6000 lei cheltuieli de asistență juridică. " Aceeași chestiune reiese și din încheierea Curții de Apel Chișinău nr.2rac-498/18 din 05.12.2018 din care se constată că Chirica Vasile a fost parte la proces.

La fel, este incorectă și constatarea judecătorului Ana Panov precum că "instanța de fond în mod eronat a încetat procesul în baza art.265 lit.b) CPC, or, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani dosar nr.2c-697/2017, nu a examinat pretențiile ÎCS "ALEINAD" SRL și către partea pârâtă din litigiul dat Chirica Vasile. Iar careva constatări și aprecieri a instanței de judecată în partea motivantă a hotărârii nu se regăsesc și o sintagmă sau cel puțin noțiunea de fidejusiune nu există ceea ce se adeverește că litigiul examinat la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani nr.2c-697/2017, a avut ca obiect contractul de avans sau arvună dintre ICS "ALEINAD" SRL și SRL "Siluma" dar nu contractul de fidejusiune dintre ÎCS "ALEINAD" SRL și persoana fizică Chirica Vasile."

Deși, Chirică Vasile a adus la cunoștință instanței că atât în cauza nr.2c-697/2017 cât și în cauza nr.2-14707/2019, SRL "Aleinad" invocă că "La data de 14 martie 2014, între Î.C.S. "Alienad" SRL a fost încheiat contractul de arvună..", totuși printr-o hotărâre irevocabilă a fost constatat cu certitudine că Contractul nr.1 din 14.03.2014 încheiat între ÎCS "Aleinad" SRL și "SILUMA" SRL este contract de avans și nicidecum de arvună, respectiv SRL "Aleinad" nu mai poate supune rejudecări natura juridică a contractului, iar judecătorul Ana Panov la rîndul său urma să curmeze orice tentativă a ÎCS "Aleinad" SRL de abuz în exercitarea drepturilor procedurale, or, dreptul de acces la justiție nu poate fi absolut, el poate implica limitări, inclusiv de ordin procedural, cât timp acestea sunt rezonabile și proporționale cu scopul urmărit.

Consideră că, contractul de fidejusiune la care se referă judecătorul Ana Panov este inexistent, or, în mod cert s-a constatat că ÎCS "Aleinad" SRL și Chirică Vasile nu au încheiat un contract de fidejusiune, iar actul pe care judecătorul Ana Panov îl tratează drept contract de fidejusiune este de fapt o recipisă prin care Chirica Vasile doar confirmă că a primit suma de 30000 Euro cu titlu de avans și își asumă obligația de a garanta executarea contractului de vânzare- cumpărare a imobilelor menționate supra.

Și asupra acestui act instanța anterior s-a expus și a determinat că aceasta este recipisă, or, la pct.2 din Hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani nr.2c-697/2017 din 04.08.2017, instanța a indicat că "La data de 14 martie 2014 suma avansului în mărime de 30000 Euro, conform contractului nr.1 din 14.03.2014 i-a fost înmînat de către ÎCS "Alienad" SRL dlui Chirica Vasile, director-adjunct al SRL "Siluma", fapt cofirmat prin recipisă semnată personal."

Respectiv, se atestă că judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ana Panov a acționat contrar prevederilor stipulate în art.239 CPC, potrivit căruia: „Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea

numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată" și în art. 240 alin. (1) CPC, unde: „La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Mai mult ca atât, potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărîrilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. Colegiul menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Consideră petiționarul că, concluzia Judecătorului cu privire la admiterea recursului împotriva încheierii judecătorești prin care s-a încetat procesul este eronată și lipsită de temei juridic, întrucât încheierea instanței nu expune argumente în susținerea anulării unei încheieri legale, ci de fapt reprezintă o preluare a poziției SRL "Aleinad".

Astfel, potrivit constatărilor Curții Constituționale exprimate prin Hotărârea nr. 21 din 22.07.2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 125 lit. b) din Codul penal, a articolelor 7 alin. (7), 39 pct. 5), 313 alin. (6) din Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolele 2 lit. d) și 16 lit. c) din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție: „Curtea subliniază că hotărârile judecătorilor urmează a fi întemeiate în baza prevederilor legale. Or, articolul 1 din Legea privind statutul judecătorului stabilește că judecătorul este unicul purtător al puterii judecătorești, investit constituțional cu atribuții de îndeplinire a justiției, pe care le exercită în baza legii, iar organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului ”.

Potrivit art.4 alin.(1) lit.b), Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului: "Constituie abatere disciplinară adoptarea unei hotărîri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte. ”

Sub aspectul laturii subiective pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzută de art.4 alin.(1), lit.b) din Legea cu privire la răspunderea

disciplinară a judecătorilor, este necesar a se avea în vedere definirea noțiunii de neglijență gravă. Textul lit.b) din art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor definește abaterea disciplinară prin acțiunile de „rea-voință” și neglijență gravă de o gravitate deosebită, ca o latură care presupune afectarea actului de justiție. Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuții valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună credință) nu poate găsi o justificare.

Din această perspectivă, în raport cu materialul probator, modul în care judecătorul a procedat, este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea cu normele procedurale și/sau materiale ce reglementează raportul juridic examinat. Faptele au avut consecințe grave prin încălcarea drepturilor părților, actul de justiție fiind afectat, prin ce s-a adus atingere valorilor sociale, referitoare la realizarea activității de justiție, valori care sunt transpuse în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin lege și regulamente, a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător.

Consideră că, decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2639/21 (2-19130126-02-2r-30092021) din 28.10.2021, încalcă în mod flagrant principiul autorității lucrului judecat, or, judecătorul a ignorat faptul că SRL ”Aleinad” în mod repetat înaintează în instanța de judecată aceleași pretenții care au fost anterior obiectul în cadrul litigiului judiciar nr. nr.2c-697/2017(41- 2c-14922- 15112016), judecător Angela Ciubotaru și față de aceleași persoane.

Indică că, conform art. 120 din Constituția Republicii Moldova, "este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive. ”

Fiind definit în conținutul art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, caracterul obligatoriu al actelor judecătorești, "hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, "faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Relevă că, la caz, prezintă relevanță și art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, care stipulează că "după ce hotărârea rămâne irevocabilă, părțile și ceilalți participanți la proces, precum și succesorii lor în drepturi, nu pot înainta o nouă cerere de chemare în judecată cu aceleași pretenții și în același temei, nici să conteste în alt proces faptele și raporturile juridice stabilite în hotărârea judecătorească irevocabilă.

Menționează că scopul instituției puterii lucrului judecat rezidă în crearea unei stabilități și bune funcționări a circuitului civil, fiind totodată o expresie a principiului securității raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, în decizia nr. 2 rac-16/2019 din 27.03.2019 (se anexează), "constată că prevederile art. 123 alin. (2) și art. 254 alin. (3) Cod de procedură civilă, vorbesc despre prejudicialitatea hotărârii judecătorești. Acest efect face imposibil o altă apreciere într-un alt proces al faptelor și raporturilor juridice, care au fost deja stabilite printr-o hotărâre judecătorească. Prejudicialitatea are limite subiective și obiective. Cele subiective cer ca acest efect juridic să se producă prin participarea la un alt proces a acelorași persoane. Limitele obiective se referă la examinarea în cadrul altui proces a acelorași fapte și raporturi juridice în privința cărora a fost emisă deja o hotărâre irevocabilă. Respectarea prejudicialității contribuie la soluționarea justă a cauzelor civile, exclude posibilitatea pronunțării hotărârilor contradictorii, facilitează procesul probației. Astfel, având în vedere efectele puterii lucrului judecat (exclusivitatea, incontestabilitatea, executorialitatea, prejudicialitatea, obligativitatea), putem spune că drepturile subiective civile consacrate în hotărârile judecătorești irevocabile (investite cu putere de lucru judecat) se bucură de o anumită siguranță, stabilitate și certitudine or, partea care a pierdut procesul nu poate să repună în discuție dreptul recunoscut prin acea hotărâre.

Relevă autorul că, o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

CEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6.1 din Convenție. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

La caz, sunt incidente și expunerile Curții Constituționale a Republicii Moldova în decizia de inadmisibilitate adoptată la 9 februarie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă și a unor prevederi din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002. În pct. 26 Curtea Constituțională, reține că hotărârea judecătorească reprezintă actul final de dispoziție al unei instanțe judecătorești. Hotărârea judecătorească irevocabilă

dispune de autoritatea lucrului judecat și produce unele efecte juridice precum: exclusivitatea, prejudicialitatea, obligativitatea, executorialitatea. La pct. 27, Curtea menționează că, potrivit efectului prejudicialității, faptele și raporturile juridice stabilite anterior printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sunt obligatorii pentru instanța care judecă o altă pricină la care participă aceleași persoane. Iar, la pct. 28 și 29 din decizia menționată supra, Curtea a relatat că, având ca scop asigurarea stabilității și obligativității hotărârii judecătorești, caracterul prejudicial al hotărârii de judecată constituie un mijloc ce certifică necontrarietatea actelor judiciare și asigură aplicabilitatea principiului certitudinii juridice. În același timp, Curtea menționează că ține de competența instanței de judecată de a determina corect obiectul probațiunii și de a accepta în proces doar probele necesare pentru soluționarea cauzei. ”

Consideră autorul sesizării că, judecătorul Ana Panov a ignorat faptul că cauza dedusă judecății se bazează pe aceleași circumstanțe și înscrisuri ca și cauza anterioară examinată de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani și anume Contractul de avans nr.1 din 14.03.2014 și recipisa din 14.03.2014, iar pe cauza dată există la moment o hotărâre irevocabilă. De altfel, examinarea anterioară a acestora se confirmă inclusiv prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 25.07.2017 fila 4, unde se indică "Conform art.224 CPC instanța de judecată trece la cercetarea materialelor dosarului: f.d.- 17 contract de avans nr.1 din 14 martie originalul anexat la fila dosarului 46; f.d. - 18 copia recipisei, originalul anexat la fila dosarului 47; ”

Potrivit art.4 alin.(1) lit. b), Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului: "Constituie abatere disciplinară acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente. ” Așadar, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni care ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor în spețele care se soluționează. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

În acest sens, consideră că este evident că la examinarea cauzei judecătorul Ana Panov a dat dovadă de incompetență profesională gravă și ignoranță totală a prevederilor legale, or, în conformitate cu art.1 150 alin.(1) Cod Civil, "Fidejusiunea poate să rezulte din acordul părților, poate fi impusă prin lege sau poate fi instituită de instanța de judecată. ” Respectiv, recipisa nu poate fi tratată drept un contract de fidejusiune, or, aceasta nu este expresia unui acord bilateral, nefiind semnată de ambele părți. De altfel, fidejusiunea este o garanție personală și constă în angajamentul pe care și-l ia o persoană (fidejutor) față de creditor de a executa obligația debitorului principal în cazul că acela nu o va executa. Creditorul are astfel certitudinea că în caz de nevoie creanța sa va fi realizată prin două gajuri generale: patrimoniul debitorului și patrimoniul fidejutorului. Astfel, efectivitatea fidejusiunii depinde atât de calitățile personale ale fidejutorului, cât și de situația materială a acestuia. Din aceste considerente, fidejusiunea îndeplinește funcția de garanție. Fidejusiunea poate fi de trei feluri: convențională, legală și judiciară. Contractul de

fidejusiune este bilateral și este încheiat între creditorul obligației principale și fidejutor. De regulă, debitorul obligației de bază este cel ce se adresează fidejutorului pentru ca acesta să-i ofere o garanție, în acest sens, încheindu-se între ei un acord privind prestarea serviciilor de fidejusiune.

Menționează că, că judecătorul în mod flagrant ignoră prevederile Codului civil și prin aceasta își arogă competențe ce nu-i sunt atribuite, or, judecătorul nu poate modifica în mod arbitrar raportul juridic instituit între părți. Mai mult ca atât, potrivit art.25 CPC, "(I) Instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților și intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile și explicațiile specialistului, să ia cunoștință de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio și să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate și al probelor cercetate și verificate în ședință de judecată. " Respectiv, încălcarea judecătorului este cu atât mai gravă, or, anume în urma cercetării argumentelor prezentate de părți și a înscrisurilor, inclusiv a presupusului contract de fidejusiune, instanța nu doar că a eșuat cu desăvârșire să determine natura juridică a actului prezentat dar și disconsiderat constatările expuse de instanța de fond care a constatat că în speță sunt întrunite toate premisele pentru încetarea procesului.

Consideră că, în speță se atestă o încălcare flagrantă de către Judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, atât a art. 6 CEDO, care prevede dreptul la un proces echitabil, cât și a art. 12 CPC, (I) Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. în cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

Finalmente se solicită, constatarea abaterilor disciplinare în acțiunile judecătorului Curții de Apel Chișinău, Ana Panov, la examinarea dosarului nr.2r-2639/21 (2-19130126-02-2r- 30092021) și atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ana Panov cu aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2.Poziția Inspecției Judiciare:

Prin decizia inspectorului-judecător al Inspecției Judiciare, Vladimir Barșoveanu, nr. 1463s-2082 p/m din 23 decembrie 2021, sesizarea depusă de Chirica Vasile, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ana Panov de la Curtea de Apel Chișinău, a fost respinsă ca fiind vădit neîntemeiată.

Ca rezultat al verificării argumentelor expuse în sesizare, Inspecția Judiciară nu a stabilit careva temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către

judecătorii vizați în sesizare a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, motiv din care sesizarea a fost apreciată ca fiind întemeiată și respinsă.

3. Argumentele contestației:

Nefiind de acord cu decizia din 23 decembrie 2021, petiționarul Chirica Vasile, la 10 ianuarie 2022 a depus contestație prin care a solicitat admiterea contestației, anularea deciziei contestate cu dispunerea pornirii procedurii disciplinare, efectuarea cercetării disciplinare cu emiterea unei decizii de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului Ana Panov de la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea contestației depuse, petiționarul Chirica Vasile, a indicat că, decizia contestată a fost emisă cu încălcarea normelor imperative ale legii, fără a fi luate și verificate pe deplin toate circumstanțele expuse de petiționar în sesizarea adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

În special se indică că, inspectorul-judecător nu a luat în considerație că petiționarul a solicitat verificarea acțiunilor judecătorului vizat în sesizare în procesul examinării cauzei care au dus la pronunțarea unei soluții ilegale dar nu a solicitat implicarea Inspecției judiciare în fondul cauzei. Nu s-a luat în considerație nici faptul că, petiționarul în mod expres a invocat în sesizare că instanța de apel prin decizia s-a supune în mod neîntemeiat reexaminării chestiunilor în pricina cărora sunt emise hotărâri judecătorești irevocabile or, în mod cert se constată că, cauza nr.2-14707/2019 care s-a examinat la Judecătoria Chișinău, sediul centru este în esență identică cu cauza nr. 2c-697/20 care anterior a fost examinată de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Consideră autorul contestației că, judecătorul Ana Panov a încălcat în mod flagrant normele de drept material, în special cele de drept procesual, acțiuni ce fac dovada incompetenței profesionale grave, care generat încălcarea în mod flagrant a drepturilor și libertăților petiționarului garantate de lege.

4. Aprecierea Completului de contestație:

Examinând contestația depusă de petiționarul, Chirica Vasile și actele administrate în ședința Completului, verificând argumentele expuse de petiționar, Completul de contestație a Colegiului Disciplinar consideră că, contestația depusă este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele argumente:

În conformitate cu prevederile art. 26 al.1 Legii nr. 178 din 25.07.2014, Cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, inspectorul-judecător întocmește o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în modul stabilit la art.23 alin.(1¹).

În conformitate cu prevederile art. 23 al. 1¹ al Legii nr. 178, decizia Inspecției judiciare de respingere a sesizării poate fi contestată de către autorul sesizării în

termen de 15 zile de la data recepționării deciziei, la completul de admisibilitate al colegiului disciplinar.

Cu referire la termenul de atac a deciziei Inspecției Judiciare, Completul consideră contestația ca fiind depusă în termen or, din actele cauzei disciplinare urmează că decizia cu privire la respingerea sesizării depuse de Vasile Chirica, a fost emisă la data de 23 decembrie 2021. Conform înscrisurilor anexate la dosar, decizia contestată a fost recepționată de petiționar la data de 30 decembrie 2021. Petiționarul a depus contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare, la 10 ianuarie 2022, adică cu respectarea termenului prevăzut de al. 1¹ art. 23 din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, au fost respectate.

Potrivit art.28 din Legea nr. 178 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor, Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor Inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. (3) Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

Conform art. 29 alin.3 din Legea nr. 178 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Verificând circumstanțele de fapt, raportate la prevederile legale aplicabile, Completul de examinare a contestațiilor reține că, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

În rezultatul verificării circumstanțelor invocate de petiționar în raport cu datele Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, portalul național al instanțelor de judecată dar și înscrisurile anexate la materialele dosarului, se desprind următoarele circumstanțe:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07.09.2021, în baza art.265 lit.b) CPC, s-a încetat procesul la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS "ALEINAD" SRL împotriva lui Chirica Vasile privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a menționat că o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleiași temeuri nu se admite.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la data de 20.09.2021, avocatul Adrian Crețu, în interesele recurentei ÎCS "ALEINAD" SRL, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07.09.2021, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, a fost admis recursul declarat de avocatul Adrian Crețu, în interesele recurentei ÎCS "ALEINAD" SRL și s-a casat încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07.09.2021, cu restituirea dosarului spre examinarea în fond, în aceiași instanță.

Autorul contestației consideră că, acțiunile judecătorului Panov Ana, de la Curtea de Apel Chișinău fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente.

În corespundere cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, constituie abatere disciplinară *acțiuni ale judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente*.

Analizând acțiunile judecătorului vizat, prin prisma normei indicate supra, Completul de contestație constată lipsa abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni ale judecătorului care în procesul de înfăptuire a justiției ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în speța care a fost soluționată. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă a legii, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

Potrivit materialelor din dosar Completul constată în prezenta speță, nu s-a reținut incompetența profesională gravă și evidentă în acțiunile judecătorului Ana Panov de la Curtea de Apel Chișinău. Or, cauza a fost examinată în ordine de recurs, ținând cont de solicitările expuse în recurs și de normele legale aplicabile speței, interpretând independent reglementările legale.

Totodată, dezacordul autorului sesizării cu soluția adoptată pe marginea recursului declarat nu este temei pentru constatarea incompetenței profesionale grave și evidente a judecătorului vizat.

Mai mult, aprecierea competenței profesionale a judecătorilor îi revine prin lege Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor. Totodată, competența profesională este o chestiune evaluată la momentul selectării candidaturii pentru funcția de judecător, dar și periodic pe parcursul carierei, fiind emise hotărâri ale Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, care sunt publice și accesibile publicului larg.

În contextul celor expuse, nu s-a reținut în acțiunile judecătorului vizat în sesizare incompetența profesională gravă la înfăptuirea justiției, așa cum nici încălcarea intenționată sau din neglijență gravă a legislației în vigoare la examinarea cauzei respective în ordine de recurs.

Nu s-a reținut în acțiunile judecătorului vizat în sesizare nici temeiul invocat privind *încălcarea normelor imperative a legislației în procesul de înfăptuire a justiției*, prevăzut la lit. i) alin. (1) ale art. 4 din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, normele imperative impun o anumită conduită univocă și strict determinată, de la care nu se poate deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli, decât cele impuse de lege, de la care subiecții de drept nu se pot abate.

În acțiunile judecătorului vizat în sesizare nu au fost reținute acțiuni care încalcă careva norme imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției. Argumentele autorului sesizării și contestației că, de către judecătorul vizat au fost încălcate prevederile imperative ale normelor de drept material și procesul, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării contestației.

Mai mult, argumentele invocate în contestație fac parte din aspecte de procedură, care au fost invocate în cererea de recurs și asupra cărora s-a expus detaliat instanța de recurs în decizia adoptată la data de 28 octombrie 2021, prin care a fost admis recursul și dispusă remiterea cauzei la judecare în fond.

Concomitent, potrivit prevederilor art. 13 al. 1 și 2 din Legea privind organizarea judecătorească, imixtiunea în înfăptuirea justiției este interzisă. Exercitarea de presiune asupra judecătorilor cu scopul de a împiedica judecarea completă și obiectivă a cauzei sau de a influența emiterea hotărârii judiciare atrage răspundere contravențională sau penală conform legii.

Totodată, potrivit art. 1 al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544, puterea judecătorească se exercită numai prin instanța judecătorească în persoana judecătorului, unicul purtător al acestei puteri. Judecătorul este persoana investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii. Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili și se supun numai legii. Judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără niciun fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare. Organizarea ierarhică a jurisdicțiilor nu poate aduce atingere independenței individuale a judecătorului.

Respectiv, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor de către instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei acesteia.

Inspekția Judiciară just a concluzionat că, faptele invocate în contestația și sesizarea depusă, nu întrunesc elementele abaterilor disciplinare prevăzute la art. 4 al.1 lit. b),c) și i) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Or, modul de examinare a argumentelor, a mențiunilor susținute de părțile cauzei dedusă judecării, excedează competențele Inspekției judiciare, fiind nepermisă o reanalizare a cauzei sub aspectul legalității și temeiniciei soluției pronunțate de instanța judecătorească.

Consiliul Superior al Magistraturii și Inspekția judiciară nu sunt instanțe judecătorești și nu au competența legală de a examina cauzele pe rolul instanțelor judecătorești, de a se implica în procesul de judecare a cauzelor, de a se expune asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise în cauzele judecate. În caz contrar, intervenirea în examinarea cauzei și expunerea în privința hotărârii/deciziei judecătorești adoptate, dând o apreciere probelor din dosar, legalității actelor judecătorești adoptate, corectitudinii aplicării legislației, etc., ar constitui o imixtiune gravă în înfăptuirea justiției arogându-și atribuțiile organului de înfăptuire a justiției, ce nu se admite.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, la examinarea sesizării depuse de Chirica Vasile, Inspekția Judiciară a dat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei, iar argumentele expuse în contestație și sesizare au un caracter declarativ fiind contrare situației de fapt stabilite, Completul de contestație al

Colegiului Disciplinar ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă de petiționarul Chirica Vasile, împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 23 decembrie 2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse de dânsul cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorul Curții de Apel Chișinău, Ana Panov.

În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 18, 27-29 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 Cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de contestație al Colegiului Disciplinar,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Chirica Vasile, împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 23 decembrie 2021, adoptată în urma examinării sesizării depuse la 01 decembrie 2021 cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorul Ana Panov de la Curtea de Apel Chișinău.

Hotărârea este definitivă.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

/semnătura/

Igor Mînăscurtă

Membrii

/semnătura/

Angela Otean

/semnătura/

Iurie Cotruță